

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 3332-07-23 שמיר נ' "הזירה" דאנס-בר בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

ירון שמיר

תובע

נגד

1. "הזירה" דאנס-בר בע"מ
2. צדוק כהן
3. רוזי אורן

נתבעים

פסק דין

- 1 עניין לנו בתביעת "ספאס" ע"ס 32,000 ₪ בגין 31 דברי פרסומת שנטען כי נשלחו לתובע ע"י
2 הנתבעים הן באמצעות מסרונים והן באמצעות דוא"ל. התביעה הוגשה בשל הפרתו הנטענת של
3 סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 ("החוק"/"חוק התקשורת").
4
5 2. הנתבעת 1 היא חברה בע"מ ("החברה") המפעילה מועדון ריקודים והופעות, והנתבעים 2-3 הם
6 בעלי המניות היחידים בה, המשמשים אף כדירקטורים יחידים. הנתבע משמש כמנהל החברה.
7
8 3. התובע טוען כי ביום 30.1.23 הוא רכש כרטיס למופע דרך אתר החברה, כאשר בעת תהליך
9 הרכישה הוא סיפק לה פרטים אישיים דגמת מספר טלפון נייד וכתובת דוא"ל. יחד עם זאת
10 מדגיש התובע, כי מעולם לא נתן הסכמה מפורשת למשלוח דברי פרסומת.
11
12 4. חרף זאת, ימים ספורים לאחר מכן הנתבעים שיגרו לתובע דבר פרסומת באמצעות מסרון ומיד
13 עם קבלתו, הוא שיגר הודעת סירוב להמשך קבלת דברי פרסומת באמצעות מסרון חוזר ובאותה
14 הדרך בה קיבל את דבר הפרסומת.
15
16 5. למרות מספר ניסיונות מצד התובע להפסיק לקבל דברי פרסומת, הנתבעים המשיכו בשלהם
17 ובתוך פרק זמן של כ-5 שבועות, שיגרו אליו 31 דברי פרסומת הן באמצעות מסרונים והן
18 (בעיקר) באמצעות הודעות דוא"ל.
19
20 6. הנתבעים טוענים כי התובע פעל בחוסר תום לב מוחלט. ראשית נטען, כי התובע הזמין כרטיס
21 חינם להופעה שעה שכלל לא התכוון ללכת אליה, אלא ביקש להתחיל "לבנות" תביעת ספאס;
22 עוד נטען, כי התובע נתן הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסום; הנתבעים טוענים כי לא היה כל
23 קושי לבצע הסרה מרשימת הדיוור על דרך מעבר לקישור ייעודי אליו מפנה המסרון וכן נטען,
24 כי היה באפשרות התובע להשיב להודעות שנתקבלו בדוא"ל, או ללחוץ על קישור "הסר"
25 המופיע בתחתית כל הודעה.

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 3332-07-23 שמיר נ' "הזירה" דאנס-בר בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 .7. לאחר שעיינתי בכל אשר הוגש ולאחר ששמעתי את התובע, את הנתבעת 3 ואת עדי הנתבעים,
2 הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה. אנמק בקצרה:
3
- 4 .8. ראשית אציין, כי אני דוחה את טענת הנתבעים כי התובע מסר את פרטיו באתר ו"רכש" כרטיס
5 חינם להופעה בחוסר תום לב ומבלי שכלל התכוון ללכת אליה. טענה זו נטענה סתם כך ללא כל
6 ביסוס. עדותו של התובע בעניין זה מקובלת עליו והיא אף נתמכה במסרונים שהוחלפו בינו לבין
7 חברו, אשר הוצגו במהלך הדיון.
8
- 9 .9. סבורני, כי לא עלה בידי הנתבעים לעמוד בנטל המוטל עליהם להוכיח, כי התובע נתן הסכמה
10 מפורשת לקבלת דברי פרסומת. הנתבעים לא הציגו כל מסמך או אסמכתא ממנה ניתן ללמוד,
11 כי הסכמה כאמור אכן ניתנה. לא אוכל לקבל את הטענה, כי התובע נתן הסכמתו כאמור, שעה
12 שהדבר נרשם בתקנון. נדרשת הסכמה מפורשת וזו - לא ניתנה.
13
- 14 .10. באשר לאופן ביצוע ההסרה מרשימת הדיוור, כפי שהופיע במסרונים - הרי שלא כך היה על
15 הנתבעים לפעול. היה על הנתבעים להציע לבצע את פעולת הסרה באופן הקל והפשוט ביותר -
16 או מתן אפשרות לכתוב את המילה "הסר" ולשלוח חזרה למספר הטלפון ממנו התקבל דבר
17 הפרסומת, או מתן אפשרות לרשום, למשל, את הספרה "1". אין כל מקום לצרף להודעת
18 הפרסומת קישור עליו יש ללחוץ, שעה שלא ידוע ולא ברור לאן הוא יוביל. טענתו של התובע כי
19 נמנע מללחוץ על הקישור היות וחשש מווירוסים, מקובלת עליו לחלוטין.
20
- 21 .11. זאת ועוד: הנתבעים כלל לא הוכיחו שמסרוני התשובה אותם שלח התובע ובהם ביקש להסירו
22 מרשימת הדיוור, אכן לא הגיעו ליעדם וכי מדובר במספר טלפון ווירטואלי. לשם הוכחת טענתם
23 זו היה על הנתבעים להעיד גורם רלוונטי מחברת ActiveTrail, אך זאת הם לא עשו.
24
- 25 .12. אך גם אם אניח שהמסרונים אכן לא הגיעו ליעדם - אין לנתבעים לבוא בטענות אלא לעצמם
26 (או לחברת ActiveTrail), שכן, כאמור, לא כך יש לאפשר הסרה מרשימת דיוור.
27
- 28 .13. התובע מודה כי לא ניסה להסיר עצמו מרשימת הדיוור באמצעות דוא"ל (בין אם על דרך משלוח
29 מייל תשובה ובין אם על דרך לחיצה על קישור "הסר"), אך איני סבר כי הימנעות זו נעשתה
30 בחוסר תום לב. לא מוטלת על התובע חובה "לרדוף" אחרי הנתבעים ו"להתחנן" שיסירו אותו.
31 הוא אינו נדרש "לעבוד" בניסיון להסיר עצמו מרשימת הדיוור, תוך בזבוז זמנו ומרצו.
32
33
34

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 3332-07-23 שמיר נ' "הזירה" דאנס-בר בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

14. לעניין טענת התובע לפגיעה בפרטיות, לא מצאתי כי ההודעות מהוות עבירה של פגיעה בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות אלא שיש בהן מטרד בלבד. כמו כן, בשל זהות העילות בגין נתבעים הפיצויים, אין מקום לפסוק כפל פיצוי אלא מכוח חוק התקשורת בלבד.
15. בנסיבות אלו, דין התביעה להתקבל בחלקה. סעיף 30א(י) לחוק קובע כי על כל הודעה המכילה דבר פרסומת, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪. לאחר ששקלתי את נסיבות העניין, את חומרת המטרד, את עידוד של הנמען למימוש זכותו וכן את היקף ההפרה של הנתבעים, הגעתי לכלל מסקנה כי סכום הפיצוי שישולם לתובע בעבור 31 הודעות ספאם יעמדו על סך של 500 ₪ עבור כל הודעה – סך כולל של 15,500 ₪.
16. הנתבעים אף ישאו בהוצאות משפט התובע בסך 1,000 ₪.
17. סה"כ ישלמו הנתבעים לתובע סך של 16,500 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 ימים, אחרת יישא הצמדה וריבית פיגורים כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
18. זכות בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.
- ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ד, 11 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

מיכאל שמפל, רשם בכיר

16
17

